

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.506 van 17 mei 2013
in de zaak A. 202.823/XII-6774**

In zake: het GEMEENSCHAPSONDERWIJS,
vertegenwoordigd door de scholengroep 1
“ANTIGON”
woonplaats kiezend te 2100 Antwerpen (Deurne)
F. Craeybeckxlaan 22
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Charley Vallet
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Vrijheidstraat 32-34

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de Juridische Cel van de afdeling Advies en
Ondersteuning Onderwijspersoneel
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15

Tussenkommende partij:

Wilfried WOUTERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Guido Wuyts
kantoor houdend te 2200 Herentals
Lierseweg 116
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 december 2011, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de kamer van het college van beroep voor het Gemeenschapsonderwijs van 5 oktober 2011 [...] waarbij de evaluatie

dd. 26 augustus 2011 [van Wilfried] Wouters [...] met als eindconclusie ‘onvolgende’ [...] wordt vernietigd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Wilfried Wouters heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 12 maart 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 maart 2013 en 16 april 2013.

De partijen hebben op vraag van de kamer aanvullende nota's neergelegd.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Charley Vallet, die verschijnt voor de verzoekende partij, adviseur Marleen Broucke, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Roel De Cleermaecker, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Wilfried Wouters is tijdens het schooljaar 2005-2006 tijdelijk aangesteld als leraar maritieme opleiding aan het KTA Zwijndrecht-Cenflumarin, onderwijsinstelling die behoort tot de scholengroep 1 ‘Antlgon’ van het Gemeenschapsonderwijs.

3.2. Op 12 mei 2011 kent de directrice van de betrokken school als eerste evaluator aan W. Wouters een evaluatie ‘onvoldoende’ toe. Na bezwaar van tussenkomende partij, geeft de directrice op 27 mei 2011 aan W. Wouters te kennen dat zij haar evaluatie ‘onvoldoende’ handhaaft.

3.3. Op beroep van tussenkomende partij vernietigt de kamer van het college van beroep voor het Gemeenschapsonderwijs op 6 juli 2011 de evaluatiebeslissing van 12 mei 2011 en de handhaving van deze beslissing, omdat de eerste beslissing de op straffe van nietigheid voorgeschreven vermelding van de beroepsmogelijkheden niet vermeldt en de handhaving het lot moet ondergaan van de gehandhaafde beslissing die van rechtswege nietig is.

3.4. Op 26 augustus 2011 kent de directeur aan W. Wouters andermaal een beoordeling ‘onvoldoende’ toe, waarbij ditmaal in de beslissing ook de beroepsmogelijkheden worden vermeld.

3.5. Bij schrijven van 31 augustus 2011 deelt de directeur van het KTA Zwijndrecht-Cenflumarin aan tussenkomende partij mee:

“Rekening houdend met het belang van de school en van de leerlingen en gelet op het evaluatieverslag met conclusie ‘onvoldoende’ beslis ik om u niet aan te stellen per 1 september 2011.”

Tegen die beslissing heeft W. Wouters op 27 oktober 2011 bij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend, ter griffie gekend onder nr. A. 202.233/XII-6742.

3.6. Eveneens op 31 augustus 2011 geeft de algemeen directeur van de betrokken scholengroep aan W. Wouters te kennen:

“Ik krijg kennis van het evaluatieverslag met conclusie ‘onvoldoende’ en de beslissing van uw directeur om u niet aan te stellen. Voor zoveel als nodig deel ik u mee dat u ook als TADD niet aangesteld wordt. Huidige beslissing neem ik als algemeen directeur bij hoogdringendheid. Deze beslissing wordt voorgelegd op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur van de scholengroep.”

Ook tegen deze beslissing heeft W. Wouters op 27 oktober 2011 bij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend, ter griffie gekend onder nr. A. 202.232/XII-6741.

3.7. Op 5 oktober 2011 beslist de kamer voor het Gemeenschapsonderwijs van het college van beroep met de thans bestreden beslissing om de voornoemde evaluatie ‘onvoldoende’ van 26 augustus 2011 van W. Wouters te vernietigen:

“Overwegende dat de evaluatie met als eindconclusie ‘onvoldoende’ waarvan de heer Wouters kennis heeft genomen op 13 mei 2011, alsmede de handhaving van de evaluatie ‘onvoldoende’ zoals medegedeeld met een ter post aangetekende brief van 27 mei 2011, door de Kamer van het College van Beroep voor het Gemeenschapsonderwijs werden vernietigd bij beslissing van 6 juli 2011 wegens het ontbreken van de decretaal opgelegde beroepsmogelijkheden op het evaluatieverslag waarvan de heer Wouters kennis heeft genomen op 13 mei 2011;
Overwegende dat Mevrouw Noyen, na de vernietiging van de oorspronkelijke beslissing, op 26 augustus 2011 een evaluatieverslag heeft gemaakt met als eindconclusie ‘onvoldoende’ en dit verslag met een begeleidende brief aan de heer Wouters heeft laten betekenen op 27 augustus 2011 bij gerechtsdeurwaarderexploot; dat Mevrouw Noyen, na de vernietiging van de oorspronkelijke evaluatie, bevoegd was om een nieuwe evaluatie te maken en zij zich bij het overdoen van de evaluatie kon beperken tot het herstellen van de door de Kamer vastgestelde onregelmatigheid; dat uit de voorgelegde stukken blijkt dat Mevrouw Noyen dit ook heeft gedaan en in het evaluatieverslag van 26 augustus 2011 dezelfde tekst heeft overgenomen als deze in het verslag dat door de Kamer van het College van Be-

roep werd vernietigd met dien verstande dat het verslag werd gedateerd op 26 augustus 2011 en de beroepsmogelijkheden worden vermeld;
Overwegende dat de Kamer van het College van Beroep op grond van artikel 73^{septiesdecies} van het Rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 bevoegd is om na te gaan of de procedureregels op het niveau van de instelling zijn nageleegd;
Overwegende dat uit de verklaringen tijdens de hoorzitting is gebleken dat de heer Wouters door het schoolbestuur uit dienst is gemeld op 30 juni 2011 en toen ook het C4-werkloosheidsbewijs heeft gekregen; dat de heer Wouters dus niet meer in dienst was op het ogenblik van de betekening op 27 augustus 2011 van het evaluatieverslag met de eindconclusie ‘onvoldoende’; dat vermits de heer Wouters niet meer in dienst was, het evaluatieverslag met de eindconclusie ‘onvoldoende’ voor hem geen gevolgen kan hebben; dat om die reden het evaluatieverslag van 26 augustus 2006 dient te worden vernietigd.”

3.8. Op 21 november 2011 beslist de raad van bestuur van de betrokken scholengroep de beslissingen van 31 augustus 2011 van de algemeen directeur van de scholengroep en de directeur van de betrokken onderwijsinstelling om verzoeker niet aan te stellen als leraar binnen de onderwijsinstelling per 1 september 2011 te bekrachtigen en te bevestigen.

Tegen die beslissing heeft W. Wouters op 15 maart 2012 een derde verzoekschrift tot nietigverklaring bij de Raad van State ingediend, ter griffie gekend onder nr. A. 204.037/XII-6883.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. Volgens tussenkomende partij is het beroep manifest laattijdig, aangezien de bestreden beslissing bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2011 aan de partijen werd verzonden, de verjaringstermijn op 12 december 2011 verstreek en het verzoekschrift pas op 14 december 2011 ter griffie werd neergelegd.

Beoordeling

5. Artikel 88 van het algemeen procedurereglement bepaalt dat de dag van de akte die het aanvangspunt is van de beroepstermijn niet in die termijn wordt gerekend. Tussenkommende partij verwacht voorts de datum die de griffie met een stempel aanbrengt op het inleidend verzoekschrift bij ontvangst, met de datum van het postmerk van de aangetekende zending van het verzoekschrift. Het is laatstgenoemde datum die mede bepaalt of een beroep tijdig is. Aldus blijkt het beroep op 13 december 2011, dit is tijdig, te zijn ingediend. De exceptie faalt.

V. Onderzoek van het tweede middel

Standpunt van de partijen

6. Het tweede middel is geput uit de schending van de materiële-motiveringsplicht.

Verzoeker licht toe dat de vernietiging van de oorspronkelijke evaluatiebeslissing gebeurde wegens een louter formeel gebrek en dat het college van beroep erkent dat de nieuwe evaluatiebeslissing zich mocht beperken tot het herstel van deze onregelmatigheid. Er is verzoeker geen regelgeving bekend, en deze bestaat volgens hem ook niet, waaruit blijkt dat de evaluatiebeslissing over tijdelijke personeelsleden dient te gebeuren binnen de termijn van hun aanstelling, noch enige regelgeving waaruit zou blijken dat de beslissing met overschrijding van een vervaltermijn werd genomen. De evaluatie heeft betrekking op de periode voor de eerste evaluatiebeslissing van 16 mei 2011. In die periode is het gedrag en de manier van lesgeven van de betrokkene vastgesteld. Het zijn de feiten in die periode die hebben geleid tot alle evaluatiebeslissingen in dit dossier.

Bovendien, zo stelt verzoeker, snijdt een einde aan een tijdelijke aanstelling niet zomaar alle banden met de aanstellende instelling door. Ook W. Wouters heeft nog activiteiten ondernomen in het kader van zijn afgelopen aanstelling: hij heeft op 30 augustus 2011 nog een bijkomende proef afgenomen en op 31 augustus 2011 heeft hij de delibererende klassenraden bijgewoond van 3MTmotoren, 4MTmotoren, 5MTdek en 5MTmotoren.

Het college van beroep stelt volgens verzoeker ten onrechte dat de evaluatie voor de heer Wouters geen gevolgen kan hebben:

“Dit is niet correct.

Wanneer de heer Wouters bijvoorbeeld vanaf 1 september 2011 [zou] aangesteld worden voor doorlopende duur, zou hij in 2012 vaste benoeming kunnen vragen. Zijn laatste evaluatie onvoldoende zou dan tot gevolg hebben dat hij deze benoeming niet kan vragen (art. 36, 4° decreet rechtspositie).

De stelling van het college van beroep is dan ook juridisch fout.

Hoogstens kan de evaluatie niet het gebruikelijke gevolg kennen van art. 73quaterdecies decreet rechtspositie (ontslag door de raad van bestuur voor het ambt in deze instelling). Dit is echter niet de bestaansreden van een evaluatie:

‘dat niet beweerd kan worden dat de evaluatieprocedure noodzakelijk er op is gericht om een ontslag voor te bereiden en precies met het oog daarop wordt opgestart; dat de evaluatie een op zichzelf staande rechtshandeling is die verplicht is voor alle personeelsleden in het kader van hun rechtspositie;’

(R.v.St. arrest nr. 159.784 van 8 juni 2006 (FEYS))

Bovendien ondersteunt de evaluatiebeslissing de beslissing over het al dan niet gewenst zijn van de betrokkene voor een nieuwe aanstelling van bepaalde duur. De evaluatie heeft dan ook steeds nut.

De motivering van de beslissing is onjuist.”

7. Verwerende partij reageert hierop in de memorie van antwoord dat de evaluatiebeslissing genomen werd op 26 augustus 2011, daar waar het betrokken personeelslid zijn aanstelling reeds beëindigd zag op 30 juni 2011. De evaluatieprocedure was dus niet afgerond op het moment dat de tussenkomende partij uit dienst werd gemeld. Verwerende partij ziet niet in hoe de eerste evaluator na 30 juni 2011 de bevoegdheid kan behouden de evaluatieprocedure voort te zetten, nu deze niet meer gekaderd is binnen een bestaand dienstverband.

Het college van beroep heeft volgens verwerende partij terecht geoordeeld dat het evaluatieverslag voor tussenkomende partij, die zijn aanstelling reeds beëindigd zag op 30 juni 2011, geen gevolgen kon hebben. Met deze zinsnede bedoelt het college dat een evaluatieverslag opgemaakt en betekend na een uitdiensttreding, voor het betrokken personeelslid geen uitwerking kan hebben en dus geen negatieve gevolgen kan meebrengen. Dat een evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’ bij een heraanstelling wel gevolgen kan hebben,

zoals verzoeker beweert, klopt voor zover de evaluatie binnen het raam van een aanstelling werd gegeven.

8. De tussenkomen­de partij is van oordeel dat verzoeker, na de vernietiging van de evaluatiebeslissing van 12 mei 2011, ingeval hij niet akkoord kon gaan met deze vernietiging, zijn rechten nog enkel kon uitputten door een beroep bij de Raad van State.

De nieuwe evaluatiebeslissing, inhoudelijk identiek aan de vorige, is volgens tussenkomen­de partij niet toevallig genomen enkele dagen voor de aanvang van het nieuwe schooljaar: verzoeker heeft “op deze slinkse wijze trachten te voorkomen”, dat hij tussenkomen­de partij “nog moest aanstellen in dit nieuwe schooljaar”.

Voorts schaart tussenkomen­de partij zich achter de rechtsopvatting van verwerende partij dat de evaluatiebeslissing van 26 augustus 2011 geen nuttige gevolgen meer kon hebben.

9. In haar laatste memorie dupliceert verwerende partij dat een evaluatieprocedure maar mogelijk is of maar kan worden voortgezet in het kader van een bestaande aanstelling. Zij stelt voorts dat het feit dat verzoeker tot een niet-heraanstelling heeft beslist op 31 augustus 2011, dit is vóór het verstrijken van de termijn waarin W. Wouters beroep kon aantekenen en het college van beroep van een eventueel beroep kennis kon nemen, geen afdoende argument is om te stellen dat de vaststelling dat het evaluatieverslag geen gevolg kan hebben in feite faalt.

10. Tussenkomen­de partij zet in haar laatste memorie uiteen dat inge­vol­ge de éérste beslissing van het college van beroep niet louter het evaluatieverslag, maar de gehele evaluatie is vernietigd zodat er geen evaluatie meer is. Zij bestrijdt met andere woorden dat verzoeker na die eerste vernietiging de zaak gewoon mocht overdoen door de evaluatie te beperken tot het maken van een nieuw evaluatieverslag, waarin de in de eerste vernietiging vastgestelde onregelmatigheden worden hersteld. Een definitief eindverslag ligt tot heden niet voor.

Beoordeling

11. Tussenkommende partij vergist zich over wat verzoeker tot rechtsherstel te doen staat. Indien verzoeker zich met de beslissing van het college van beroep niet kon verzoenen, dan stond aan verzoeker inderdaad de weg naar de Raad van State open. Te dezen evenwel heeft verzoeker zich blijkbaar neergelegd bij de door het beroepscollege opgemerkte onregelmatigheid. Welnu, in beginsel mag het bestuur dan de procedure dáár hernemen, waar het college van beroep de onregelmatigheid heeft vastgesteld, dat is het falen om de beroepsmogelijkheden te vermelden.

Artikel 73*decies*, § 2, vierde lid, van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs (hierna: rechtspositiedecreet) luidt:

“Als het evaluatieverslag de eindconclusie ‘onvoldoende’ bevat, moet het - op straffe van nietigheid - steeds de beroepsmogelijkheden bevatten.”

De nietigheid treft met andere woorden het evaluatieverslag; niet is gesteld dat de volledige evaluatieprocedure nietig is. Het uitgangspunt van tussenkommende partij, dat het herstellen van het nietig bevonden evaluatieverslag onder geen beding nog mogelijk is en dat er voor de bedoelde evaluatieperiode géén evaluatie meer is of kan komen, is in zijn algemeenheid te verwerpen.

12. Tussenkommende partij verrast ook wanneer zij zich schaart achter verwerende partij om te betogen dat de evaluatie geen nuttige gevolgen heeft. Het verbaast, omdat immers in dat geval niet goed in te zien is waarom tussenkommende partij zich de moeite getroost om de haar toegekende evaluatie aan te vechten en in huidige procedure tussen te komen. Zij geeft er blijk van, dan toch enig nut erin te zien om die ‘onvoldoende’ uit het rechtsverkeer te zien verdwijnen. Terecht ook.

Inderdaad kan de Raad van State verwerende partij niet bijvalen in het motief dat volgens de bestreden beslissing het beroepscollege tot de vernietiging van de evaluatiebeslissing heeft geleid, namelijk dat die evaluatie

voor tussenkomende partij geen gevolgen kan hebben omdat zij niet meer in dienst was op het ogenblik waarop ze is toegekend. In de eerste plaats houdt een uitdienstmelding, zoals uit de aanvullende nota's blijkt, verband met de bezoldigingsregels en – vooral – de federale regels met betrekking tot werkloosheidsvergoeding, maar loopt vanuit het standpunt van het rechtspositiedecreet een tijdelijke aanstelling ten einde op het einde van het schooljaar, dat is 31 augustus. Voorts ambieert tussenkomende partij haar onderwijsloopbaan bij verzoeker voort te zetten en was de evaluatiebeslissing – wettig of niet – mede een motief om haar het daaropvolgende schooljaar niet opnieuw aan te stellen. Verzoeker wijst ten slotte erop, terecht en vooral, dat de vernietiging van de ongunstige evaluatie voor tussenkomende partij het pad effent, bij een daaropvolgende tijdelijke aanstelling, tot het recht op tijdelijke aanstelling voor doorlopende duur en vervolgens de vaste benoeming aangezien die aan een personeelslid dat voldoet aan de overige voorwaarden in principe niet geweigerd kunnen worden dan bij een laatste evaluatie 'onvoldoende'.

De enkele vaststelling, door het college van beroep, dat het evaluatieverslag met de eindconclusie 'onvoldoende' voor tussenkomende partij geen gevolgen kan hebben, faalt en vermag derhalve de bestreden beslissing niet te staven.

13. Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat het college van beroep in zijn wettigheidstoezicht niet de regel aangeeft die is geschonden, doordat op het niveau van de betrokken instelling op 26 augustus 2011 een evaluatiebeslissing betreffende W. Wouters werd genomen, terwijl diens aanstelling op 30 juni 2011 was beëindigd.

Is het in de bestreden beslissing niet met zoveel woorden gesteld, dan blijkt evenwel uit de memorie van antwoord en de laatste memorie van verwerende partij dat impliciet achter het uitgeschreven – en *sub* 12 ondeugdelijk bevonden – motief een andere gedachtengang schuilt, namelijk dat verzoeker ingevolge de uitdienstmelding van tussenkomende partij niet meer bevoegd was om vervolgens over haar functioneren nog een evaluatiebeslissing te nemen. Het is een kwestie die de Raad van State desnoods ambtshalve moet onderzoeken. Immers, indien zou blijken dat het college van beroep na de eventuele inwilliging

van het voorliggende beroep hoe dan ook de evaluatiebeslissing moet vernietigen wegens de onbevoegdheid van de steller van de akte, dan moet het beroep worden verworpen bij gebrek aan belang.

14. Er is, zoals verzoeker terecht betoogt, alleszins geen uitdrukkelijke regel waaruit blijkt dat een evaluatiebeslissing over tijdelijke personeelsleden moet gebeuren binnen de termijn van hun aanstelling.

15. Buiten betwisting staat voorts, dat de evaluatie enkel betrekking heeft op het presteren van tussenkomende partij tijdens een periode waarin zij nog in dienst was van verzoeker.

16. Artikel 73*decies*, § 1, van het rechtspositiedecreet onderstreept dat een evaluatiegesprek “niet louter op het verleden gericht” is:

“Na het gesprek moeten niet enkel de goede en sterke punten, maar ook de eventueel te verbeteren punten van het personeelslid duidelijk zijn. Het evaluatiegesprek kan bijgevolg aanleiding geven tot het bijsturen naar de toekomst toe en het kan leiden tot nieuwe, duidelijke afspraken.”

Elk personeelslid mag met andere woorden aanspraak erop maken van zijn werkgever tijdens een evaluatiegesprek op genuanceerde wijze te vernemen hoe zijn diensten worden gewaardeerd en hoe hij in de toekomst zich nog kan verbeteren. Vervolgens verplicht de decreetgever het onderwijsbestuur om van dit gesprek een verslag op te stellen, zo blijkt uit artikel 73*decies*, § 2, van het rechtspositiedecreet:

“Het evaluatiegesprek [...] leidt steeds tot een evaluatieverslag. Dit evaluatieverslag, opgesteld door de eerste evaluator, beschrijft op zorgvuldige wijze het volledig functioneren van het personeelslid ten opzichte van de functiebeschrijving, met inbegrip van de voor de betrokken evaluatieperiode eventueel afgesproken persoons- en ontwikkelingsgerichte doelstellingen en bevat steeds een eindconclusie.”

17. De tijdelijke aanstelling eindigt van rechtswege en zonder vooropzeg uiterlijk op het einde van het schooljaar waarvoor de aanstelling werd gedaan, ook al wordt het personeelslid eerder uit dienst gemeld.

In het onderwijs gaat de tijdelijke aanstelling de vaste benoeming vooraf, ze is er als het ware de proefperiode voor. Is er voor een vaste benoeming geen vacature, dan verwerft het personeelslid na een aantal jaren dienst een recht op tijdelijke aanstelling voor doorlopende duur. Tot dan hoopt het personeelslid dat voldoet en waarvoor uren beschikbaar zijn, ieder schooljaar een nieuwe tijdelijke aanstelling tegemoet te mogen zien, ook al eindigt zijn aanstelling van rechtswege op het einde van het betrokken schooljaar. Die wijze waarop de loopbaan van het onderwijzend personeel is gestructureerd, verantwoordt naar het oordeel van de Raad van State dat tegen de bevoegdheid om een evaluatie van een tijdelijk personeelslid dat uit dienst is vast te leggen anders gekeken moet worden dan alsof dat personeelslid – bij voorbeeld wegens zijn pensionering – definitief aan het gezag ontsnapt van het bestuur. De betrokkene is niet met pensioen of definitief elders aan de slag, integendeel is het zijn normale betrachting om onmiddellijk bij de start van het nieuwe schooljaar opnieuw bij dezelfde werkgever te kunnen werken en er zijn anciënniteit verder op te bouwen. Het is bijgevolg ook in het belang van dat personeelslid om alleszins over een evaluatie te kunnen beschikken, vooropgesteld dat die evaluatie gunstig is.

Een tijdelijk personeelslid dat op de laatste dag van zijn dienst een ongunstige evaluatie gepresenteerd krijgt, zou ook niet het belang verliezen of de hoedanigheid ontzegd worden om deze evaluatie aan te vechten om reden dat hij op het ogenblik van het instellen van zijn beroep geen personeelslid meer is van de onderwijsinstelling in kwestie.

Ten slotte bedenkt de Raad van State dat een zinvolle evaluatie best een zo ruim mogelijke periode van dienen bestrijkt en dus zo al niet na, dan toch minstens aan het eind van de te evalueren prestatieperiode van het betrokken personeelslid geschiedt. De zienswijze van het beroepscollege zou voor een voorzichtig bestuur impliceren dat het reeds vóór de paasvakantie een definitieve evaluatie zou moeten opstellen, aldus een zwak presterend personeelslid des te minder kansen latend om zijn wijze van lesgeven nog bij te stellen.

Er is geen reden ambtshalve verzoeker zonder belang te achten wegens de onbevoegdheid van de steller van de akte.

18. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de kamer van het college van beroep voor het Gemeenschapsonderwijs van 5 oktober 2011 waarbij de evaluatie van 26 augustus 2011 van Wilfried Wouters met als eindconclusie ‘onvoldoende’ wordt vernietigd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 mei 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Johan Lust